29/10/2020

Ιερά Αγρυπνία για την Αγία Αναστασία τη Ρωμαία

/ Ιερές Μονές

Σε κλίμα μυσταγωγίας και κατάνυξης, τελέσθηκε το βράδυ της 28ης Οκτωβρίου Ιερά Αγρυπνία επί τη μνήμη της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας, στην ιστορική Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μύλων Πελασγίας, στην Ανατολική Φθιώτιδα. Την Ιερά Αγρυπνία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Ιερά Αγρυπνία μετεδόθη απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm), ενώ τους Ιερούς ύμνους απέδωσε με κατάνυξη χορός Ιεροψαλτών, υπό την χοραρχία του Μουσικολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Δαμασκηνού Ξηρομερίτη, τη συμμετοχή του Καθηγητού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ» κ. Ευθυμίου Τσούμα.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας και μεταξύ των άλλων υπογράμμισε:

«Ο Θεός μπορεί να δίνει σε μια ψυχή κάποια χαρίσματα, κάποια προτερήματα, κάποια έντονα χαρακτηριστικά που να την καθιστούν μία δυναμική προσωπικότητα, αλλά αυτές οι ψυχές συνήθως υποφέρουν

περισσότερο από όλους και όλες και μπορεί να κεντρίζουν την έντονη αγάπη, αλλά μπορεί συγχρόνως να προσελκύουν και τον έντονο φθόνο και να γίνονται, όπως ο Χριστός, «σημείον αντιλεγόμενον» μέσα στον κόσμο.

Ένα τέτοιο πρόσωπο είναι η Αγία Αναστασία και τέτοια πρόσωπα είναι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Ενδεχομένως και πολλοί από εμάς τους αμαρτωλούς ανθρώπους να έχουμε δοκιμάσει αυτή τη δοκιμασία και πρέπει να δούμε και να κοιτάξουμε την Αγία Αναστασία, για να δούμε πώς αντιμετώπισε αυτό το πειρασμό και αυτή τη δοκιμασία, που είναι ένα διακύβευμα πολύ κρίσιμο στη ζωή μας, το συναντούμε συνέχεια μπροστά μας και έχουμε να αναμετρηθούμε με αυτό, γιατί ο φθόνος είναι που γεννά την κατάκριση, ο φθόνος είναι που γεννά την συκοφαντία, ο φθόνος είναι που γεννά σενάρια φαντασίας, είναι που κάνει τον άνθρωπο να υποσκάπτει ο ένας τον άλλον, ο φθόνος είναι που κάνει τον άνθρωπο να προσπαθεί να βλάψει τον άλλον, ο φθόνος είναι υπεύθυνος για την έλλειψη της συγχωρητικότητας, ο φθόνος είναι υπεύθυνος για να την έλλειψη της κατανόησης, για την έλλειψη της επιείκειας, να μην μπορείς να μπεις στη θέση του άλλου, να μην μπορείς να δεις τον κόσμο με τα μάτια του άλλου, να μην μπορείς να κατανοήσεις, να καταλάβεις, να μην μπορείς να συγχωρέσεις.

Βλέπετε, αδελφοί μου, όπως οι αρετές μέσα τους εμπεριέχουν άλλες αρετές, έτσι και τα πάθη εμπεριέχουν και άλλες κακίες και γίνονται πολυδαίδαλες καταστάσεις, λαβύρινθοι δηλαδή πραγματικοί. Η Αγία Αναστασία υπερέβη τον φθόνο και τον αντιμετώπισε με την αγάπη και τη συγχώρεση. Έκλεισε τα μάτια της απέναντι στις σκοτεινές πλευρές αυτού του κόσμου και έστρεψε το βλέμμα της μονάχα στον Θεό, μονάχα στον ουρανό. Αφιερώθηκε στον Νυμφίο Χριστό και δεν μπόρεσε να λερωθεί η καρδιά της και η ψυχή της από τα βέλη του φθόνου των ανθρώπων και έμεινε σταθερή και ακέραιη μέχρι τέλους και υπέγραψε αυτή τη σταθερότητα με το αίμα της καρδιάς της.

Εμείς μέσα στη ζωή μας, στις αντιξοότητες και παραδοξότητες που ζούμε, πώς θα αντιμετωπίσουμε και πώς θα διαχειριστούμε το φθόνο των ανθρώπων; Μήπως με εκδικητικότητα; Με το «οφθαλμόν αντί οφθαλμού», ανταποδίδοντας τους άλλους αυτό που οι άλλοι κάνουν σε μας; Μήπως και εμείς οι ίδιοι κάνουμε, αυτά που δεν θέλουμε να βιώνουμε από τους άλλους;

Είναι αυτό η απάντηση; Είναι αυτή η λύση; ή μήπως αυτός ο δρόμος αναπαράγει τα αδιέξοδα και αυξάνει το κακό;

Οι άνθρωποι όμως που θέλουν να είναι πραγματικά ελεύθεροι, να χαίρονται την ελευθερία τους και αν θέλετε να χαίρονται και τα χαρίσματά τους, να μην τους γίνονται βάρος τα χαρίσματα που έχουν, αλλά να είναι γέφυρες και οχήματα ελευθερίας, οι άνθρωποι που θέλουν

να χαίρονται την εξυπνάδα τους, την ομορφιά τους, την ευφυΐα τους, την καλοσύνη τους, όλα τα χαρίσματα που τους έδωσε ο Θεός, φιλοσοφούν αλλιώς τα πράγματα, βλέπουν με κατανόηση τον αδύναμο και με επιείκεια.

Θα δοκιμάσουμε κάποιο πικρό ποτήρι, κάποια δοκιμασία και καλούμαστε να την βιώσουμε, όπως την βίωσαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Οι Άγιοι έβλεπαν τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες, ως ευλογία, ως μία δυνατότητα να καλλιεργηθεί η υπομονή, να καλλιεργηθεί ο προσανατολισμός μας στο Θεό, γιατί τότε πραγματικά καταλαβαίνεις, τι είναι ο Θεός στη ζωής σου, όταν αισθάνεσαι ότι όλοι οι άλλοι γύρω σου σε εγκαταλείπουν, όταν αισθάνεσαι προδομένος, τότε μπορείς να καταλάβεις, ότι μπορείς να πιαστείς από το Θεό που δεν σε προδίδει ποτέ, τότε δοκιμάζεται η προσευχή, η αφοσίωση, τότε δοκιμάζεται η ελπίδα και η ελπίδα γεννιέται, όταν έχεις την δύναμη και τη διακινδύνευση να βουτήξεις στο κενό και να ξέρεις ότι το χέρι της Αγάπης του Θεού θα σε πιάσει έστω και την τελευταία στιγμή.

Αυτή την ελπίδα καλλιέργησαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας και έφτασαν με γενναιότητα και με παλικάρια μέχρι τέλος και με αυτήν την ελπίδα ζουν και ευλογημένες ψυχές που αφιερώνουν τη ζωή τους στην αγάπη του Θεού, αλλά και όσοι χριστιανοί μέσα στον κόσμο, από το δικό τους μετερίζι ο καθένας αγωνίζεται, να ζει την αγάπη του προς τον Θεό ανεξαρτήτως το πώς το βλέπουν αυτό οι άλλοι άνθρωποι.

Για να πορευτούμε με ειρήνη, με ηρεμία, με ησυχία και γαλήνη στη ζωή μας να προσπαθήσουμε αντί να γίνουμε μάρτυρες αίματος, να γίνουμε μάρτυρες συνειδήσεως, να δώσουμε τη δική μας μαρτυρία μέσα στον κόσμο».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε την Αγία Καθηγουμένη Γερόντισσα Ιουστίνα για την αβραμιαία φιλοξενία της και την πολλή της αγάπη και ευχήθηκε χρόνια πολλά στην άγουσα τα ονομαστήριά της, αδελφή της Μονής, μοναχή Αναστασία, ενώ σε όλους ευχήθηκε πλουσία την Χάρη του Θεού στην ζωή τους, δια πρεσβειών του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου και της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών με αυτόν τον τρόπο εόρτασε πνευματικά και την επέτειο των εις διάκονον και εις πρεσβύτερον χειροτονιών του, οι οποίες είχαν τελεσθεί στις 29 και 30 Οκτωβρίου αντίστοιχα.

© Δημήτρης Ανάγνου

© Δημήτρης Ανάγνου

Ο Δημήτρης Ανάγνου

Ο Δημήτρης Ανάγνου

Ο Δημήτρης Αυέρων

Ο Δημήτρης Αυέρων

c Δημήτρης Ανάγνου

c Δημήτρης Ανάγνου

Ο Δημήτριος Αγίασμα

c Δημήτρης Ανάγνου

c Δημήτρης Ανάγνου

c Δημήτρης Ανάγνου

c Δημήτρης Ανάγνου

περισσότερες φωτογραφίες

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου